

Stilling til Sagen, førend jeg udtaler min bestemte Mening. Men jeg vil til dette Ændringsforslag bemærke, at jeg, som den ærede Ordfører rigtig antog, er fuldstændig enig i Tanken, og jeg mener ogsaa, at Tanken kan gjenneføres; men om det her er flet paa rigtig Maade, har jeg ikke havt Leilighed til at undersøge. Naget Betænkningen har været længe undervejs, før den er naaet Thinget, er dog dette Ændringsforslag kommet saa pludselig til efter Ordførelsens Forslag, at der ikke har været Tid for mig til at overveie, hvilke Følger det vil have. Det er fuldkommen rigtig, at da Loven af 1864 blev givet, var Rigets Omraade større end nu, og navnlig hørte Hertugdømmernes Havne med ind under Lovens Bestemmelse; men hvilken Indflydelse det vil faae, dersom vi nu under de forandrede Forhold udstrække Bestemmelsen om Havneafgiften for den indviggste Part til de fjerde Havne og den svenske Kyst, kan jeg ikke afgjøre. Vi maa jo erindre, at disse Kyststrækninger nu ere under en anden Stats Overhøjhed, og vi vide ikke — i det Mindste har jeg ikke endnu havt Leilighed til at undersøge det — hvilken Indflydelse det vil faae paa den fremmede Skibsart her paa vore egne Havne; thi i Cabotageloven findes, om jeg husker ret, en Bestemmelse om, at Preussen skal have Cabotage i de danske Havne lige med den mest begunstigede Nation, og det er jo muligt, at dette vil kunne faae Indflydelse derpaa. Jeg kan endnu ikke rigtig overse Forholdene, og jeg har derfor ikke kunnet tiltræde Forslaget, men jeg vil høre, hvad den ærede Minister vil sige derom, og jeg vil gjøre min Stilling til Ændringsforslaget afhængig deraf. Med Hensyn til min Stilling til Sagen angaaende Sandafgiften hører jeg ganske rigtig til det Mindretal i Hænderaadet, der, som den ærede Ordfører omtalte, ikke kunde tiltræde en fast Afgift af Bramme, fordi Sandafgiften bortfalder. Jeg anser denne Sandafgift i Kjøbenhavn's Havn for at have dødsdømt sig selv; den er ikke mere tidsvarende efter Nedleggelsen af Kjøbenhavn's Volde, den medfører evige Processer, og giver kun en overordentlig ringe Indtægt, om jeg husker ret, 2—3,000 Rd. Men naar der, som jeg antager, snart vil blive Leilighed for den ærede Indenrigsminister til at tage hele Havneafgiften under Overveie, vil ogsaa den Erstatning, der kan ydes for Sandafgiftens Bortfalden, kunne bringes paa Bane. Hvad Ændringsforslagene og Lovforslaget i det Hele angaar, skal jeg bemærke, at det udelukkende dreier sig om Acciseafgiften, naar undtages Sandafgiften, om den skal blive bestaaende eller bortfalde. Andet Punktum i første Paragraf bestemmer, at dersom Regjeringen vil forhøje den Afgift, som optrædes efter Bestemmelserne i Loven af 1864, kunde en Forhøielse deraf tjene til Erstatning for Acciseafgiften, men denne Forhøielse skal først finde Sted, naar den almindelige Skibsafgift var bortfalden. At dette Punktum bortfal-

der, kan jeg ikke have nogen Betænkning ved at gaa ind paa, idet jeg formener, at Lovgivningsmagten maa faae en Stemme med om Havneafgiftens Forhøielse, saa at man ikke overlader Bemyndigelsen til Indenrigsministeren alene. Da vi tillige have foreslaet, at Acciseafgiften kun skal være i 5 Aar, antager jeg ogsaa, at der fra Ministeriets Side vil blive gjort Skridt til at Ordningen af dette Forhold snart kan komme til Behandling her. Men derved kommer Lovforslaget altsaa ikke til at omhandle selve Havneafgiften, hvilket vi derimod ved det under Nr. 4 af Fjerdetallet stillede Forslag kunne til at berøre. Det er for mig en yderligere Grund til, at forholde mig varfomt til dette Forslag, og jeg skal bemærke, at da vi snart ville komme til at forhandle om selve Havneafgiften, mener jeg, at det til den Tid vil være tidsnok at faae Ændringsforslaget under Nr. 4 afgjort, saaledes at jeg vel endnu kunde ønske at høre den ærede Indenrigsministers Udtalelse, men dog ikke i dette Dieblit skal komme nærmere ind paa selve Sagen.

Th. Kruse: Da det Forslag, som ligger for her under Nr. 4, blev stillet, kom det ogsaa mig noget uforberedt, og det forekom ogsaa mig, at man med Grund kunde indvende imod det, at man ikke kunde overse, hvad det egentlig vilde føre til. Naar jeg ikke desto mindre gik med til at stille dette Forslag, var det af to Grunde. For det første forekom det mig, at der var meget god Grund til at henlede Opmærksomheden temmelig stærkt paa dette Forhold; efter som det saae ud, som om en hel Del Indtægter ere tilflydte Kjøbenhavn's Havn ved den af den ærede Ordfører omtalte store Forandring i vore Rigets forhold som ligesvem Peer Potes Lykke, og dernæst mente jeg, at den ærede Minister, om han end ikke i nærværende Dieblit vilde kunne udtømmende betegne dette Forhold, vilde han dog i alt Fald kunne give saadanne Oplysninger, som kunde overbevise om, hvorvidt man med Rolighed kunde gaa ind paa denne Ændring, eller om man, henfjet til alle Forhold, foreløbig maatte stille det i Bero. Jeg har blot villet sige disse Ord til Forklaring af min Stilling til dette ene Ændringsforslag. I Øvrigt skal jeg i Et og Alt tiltræde, hvad den ærede Ordfører har udtalt.

Indenrigsministeren: Der er neppe nogen Anledning for mig til ved denne Leilighed at komme ind paa nogen mere almindelig Betragtning af Havneafgiften i Kjøbenhavn's Havn. Jeg skal kun sige, at jeg i og for sig kan finde det ganske naturligt, at man ønsker at faae dette Spørgsmaal frem igen, og at jeg derfor ikke egentlig kan se, at jeg med nogen Frygt kan sætte mig imod Forslaget under Nr. 1, som jeg anser for at være Hovedforslaget, nemlig at man kun vil give Forkængelse af Accisen paa 5 Aar i